

9 Απριλίου, 1996

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΟΞΥΝΟΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΚΡΙΣΕΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ (ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΜΥΝΑΣ) ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 155/94)

---

*Στρατός της Δημοκρατίας — Αξιωματικοί — Εκθέσεις Ικανότητας —
Σχόλια αναγραφόμενα στην έκθεση ικανότητας αντέφασκαν με την σε
αριθμούς εκφρασμένη βαθμολογία — Η έκθεση πάσχουσα — Συμπα-
ρέσυρε και την κρίση κατά την οποία αυτή ελήφθη υπόψη.*

5

Ο αιτητής προσέφυγε κατά της κατ' αρχαιότητα κρίσεώς του ως
προακτέου ενώ η βαθμολογία του επέτρεπε την κατ' εκλογήν κρίση
του.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, 10
αποφάσισε ότι:

Ο αιτητής που με βάση τις βαθμολογίες του αξιολογήθηκε ως "πο-
λύ καλός" στα ηγετικά, διοικητικά και επαγγελματικά προσόντα, δεν
μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει "σχετικά καλές" δυνατότητες στα πιο πά- 15
νω προσόντα. Επιπρόσθετα, ο αιτητής έχει αξιολογηθεί ως "πολύ κα-
λός" και στο χαρακτήρα. Έχοντας υπόψη την αξιολόγηση αυτή, το
Δικαστήριο δε βλέπει πως "η φύση του χαρακτήρα του δεν τον καθι-
στά κατάλληλο για ανέλιξη στους ανώτατους βαθμούς". Επίσης δεν 20
υπάρχει οποιαδήποτε εξήγηση ή αιτιολογία ως προς το γιατί η φύση
του χαρακτήρα του δεν τον καθιστά κατάλληλο για ανέλιξη.

Ο αιτητής κρίθηκε ως προακτέος "κατ' αρχαιότητα" γιατί λήφθη-

5 καν υπόψη, εκτός από τις δύο πειθαρχικές ποινές που αναφέρονται στα πρακτικά του Ανωτάτου Συμβουλίου Κρίσεων Αξιωματικών και τα σχόλια της Έκθεσης Ικανότητας του 1991, τα οποία πάσχουν για τους λόγους που εξηγήθηκαν πιο πάνω. Ενόψει του ότι είναι αδύνατο να προσδιοριστεί η βαρύτητα που δόθηκε σ' αυτά και ο βαθμός που επηρέασαν τα μέλη του Συμβουλίου κατά την κρίση του αιτητή, η επίδικη απόφαση θα πρέπει αναπόφευκτα να οδηγηθεί σε ακύρωση.

10 Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

Προσφυγή.

15 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των Καθ' ων η αίτηση 1 με την οποία κρίθηκε ο αιτητής κατά τις κρίσεις του 1993 ως προακτέος "κατ' αρχαιότητα" και όχι κατ' εκλογή.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

20 Α. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

25 ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την παρούσα προσφυγή ζητά από το Δικαστήριο τις πιο κάτω θεραπείες:

30 "1. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση του καθ' ου η αίτηση με αρ. 1 με την οποία κρίθηκε ο αιτητής κατά τις κρίσεις του 1993 ως προακτέος "κατ' αρχαιότητα" και όχι κατ' εκλογή είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος.

35 2. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση του καθ' ου η αίτηση να προάξει σαν συνέπεια της πιο πάνω κρίσης και/ή κατ' αποκλεισμό σύγκρισης με τον αιτητή τον Ερμή Χριστοδούλου στο βαθμό του Ταξίαρχου είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος."

40 Η απόφαση είχε αρχικά επιφυλαχθεί στις 17.5.95, αλλά επειδή κατά το στάδιο της ετοιμασίας της διαπιστώθηκε ότι η προσφυγή έχρηζε περαιτέρω διευκρινίσεων, ιδιαίτερα ως προς το εμπρόθεσμο της, αυτή επανανοίχθηκε.

Στις 9.1.96 και μετά από τις διευκρινίσεις που προέκυψαν, ο δικηγόρος του αιτητή απέσυρε την προσφυγή όσον αφορά το δεύτερο αίτημα θεραπείας της Αίτησης και κατά συνέπεια, η προσφυγή περιορίζεται στην εξέταση της πρώτης θεραπείας που ζητά ο αιτητής.

5

Το γεγονός αυτό καθιστά άνευ αντικειμένου και την προδικαστική ένσταση των καθ' ων η αίτηση, ότι δηλαδή με την ίδια Αίτηση προσβάλλονται δύο αυτοτελείς διοικητικές πράξεις.

10

Ο αιτητής είναι μόνιμος Αξιωματικός του Στρατού της Δημοκρατίας. Διορίστηκε την 1.6.62 με βαθμό του Ανθυπολοχαγού και από 1.6.87 κατέχει το βαθμό του Συνταγματάρχη.

Κατά τις τακτικές ετήσιες κρίσεις των Αξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας για το έτος 1993, ο Αιτητής, επειδή πληρούσε τις προβλεπόμενες από τους περί Αξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας (Διορισμοί, Ιεραρχία, Προαγωγές και Αφυστηρήσεις) Κανονισμούς του 1990 μέχρι 1993 (ΚΔΠ 90/90, 157/91, 25/92, 139/92 και 14/93), προϋποθέσεις για κρίση, (Καν. 27 και 32), κρίθηκε από το αρμόδιο για το βαθμό του Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων Αξιωματικών "προακτέος κατ' αρχαιότητα" ομόφωνα (Καν. 41) και το όνομά του αναγράφηκε στον αντίστοιχο Πίνακα των κριθέντων ως προακτέων κατ' αρχαιότητα Συνταγματάρχων Όπλων του Στρατού Ξηράς (Καν.42).

15

20

25

Η αιτιολογία που δόθηκε για την πιο πάνω κρίση του αιτητή, όπως αυτή εκτίθεται στα πρακτικά του Ανωτάτου Συμβουλίου Κρίσεων Αξιωματικών, είναι η ακόλουθη:

30

"Τα μέλη του Συμβουλίου αφού διαπίστωσαν ότι ο κρινόμενος Αξιωματικός βαρύνεται με δύο πειθαρχικά παραπτώματα, τα οποία διέπραξε το 1987 και 1989, για τα οποία του επιβλήθηκαν οι πειθαρχικές ποινές της 10ήμερης κράτησης και 6ήμερης φυλάκισης, αντίστοιχα, και έλαβαν υπόψη τους και τα σχόλια που υπάρχουν στην Έκθεση Ικανότητας του 1991, τον έκριναν ως προακτέο κατ' αρχαιότητα."

35

Οι Πίνακες των κριθέντων από το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων Αξιωματικών, καθώς και τα πρακτικά της συνεδρίας του Συμβουλίου, υποβλήθηκαν, σύμφωνα με τις διατάξεις του Καν. 42 στο Υπουργικό Συμβούλιο για κύρωση. Το Υπουργικό Συμβούλιο με την Απόφασή του με αριθμό 40.105 και ημερομηνία 27.10.1993, κύρωσε τους Πίνακες, χωρίς οποιαδήποτε μεταβολή (Τεκμ. 5).

40

Μετά την κύρωση από το Υπουργικό Συμβούλιο των Πινάκων των κριθέντων Αξιωματικών, η κρίση του αιτητή του γνωστοποιήθηκε με διαταγή του Αρχηγού ημερ. 2.12.93 (Τεκμ. 6), σύμφωνα με τις διατάξεις του Καν. 43. Ο αιτητής, έλαβε γνώση στις 13.12.93 και η παρούσα προσφυγή καταχωρήθηκε στις 24.2.93.

Ανάμεσα στους λόγους ακυρότητας που πρόβαλε ο δικηγόρος του αιτητή είναι και ο ισχυρισμός ότι οι βαθμολογίες του αιτητή στα ουσιαστικά προσόντα δικαιολογούσαν με βάση την κλίμακα βαθμολογίας του Καν. 30(5), κρίση “προακτές κατ’ εκλογή”.

Στη συνέχεια και μετά την καταχώρηση στο φάκελο του Δικαστηρίου από τους καθ’ ων η αίτηση της Έκθεσης Ικανότητας του αιτητή για το 1991, ο κ. Αγγελίδης παρέπεμψε στα σχόλια που υπάρχουν στην εν λόγω έκθεση, ισχυριζόμενος ότι αυτά έρχονται σε σύγκρουση και είναι αντιφατικά με την αριθμητική αξιολόγηση του αιτητή. Επιπρόσθετα, ισχυρίστηκε ότι τα δυσμενή σχόλια που υπάρχουν στην Έκθεση Ικανότητας του 1991, έπρεπε να είχαν κοινοποιηθεί στον αιτητή σύμφωνα με τον Καν. 30(9)(β).

Από την προαναφερθείσα Έκθεση Ικανότητας προκύπτει ότι στα δέκα ουσιαστικά προσόντα που περιέχονται σ’ αυτήν, ο αιτητής συγκέντρωσε βαθμολογίες που κυμαίνονται από το 9-10 και που με βάση την κλίμακα βαθμολογίας του Καν. 30(5), αντιστοιχούν με αξιολογήσεις “πολύ καλός” και “εξαιρετός”. Συγκεκριμένα αξιολογήθηκε ως “πολύ καλός” στα 9 από τα 10 ουσιαστικά προσόντα και ως “εξαιρετός” στο άλλο.

Στην Έκθεση Ικανότητας του αιτητή αναγράφονται τα εξής σχόλια:

“Πρόκειται για σχετικά καλό Αξιωματικό. Οι ηγετικές, διοικητικές και επαγγελματικές δυνατότητές του είναι σχετικά καλές, όμως η φύση του χαρακτήρα του δεν τον καθιστά κατάλληλο για ανέλιξη στους ανώτατους βαθμούς.”

Έχοντας υπόψη τα πιο πάνω, θεωρώ πως η εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή περί αντιφατικότητας των πιο πάνω σχολίων με την αριθμητική αξιολόγησή του είναι ορθή. Ο αιτητής που με βάση τις βαθμολογίες του αξιολογήθηκε ως “πολύ καλός” στα ηγετικά, διοικητικά και επαγγελματικά προσόντα, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει “σχετικά καλές” δυνατότητες στα πιο πάνω προσόντα. Επιπρόσθετα, ο αιτητής έχει αξιολογηθεί ως “πολύ καλός” και στο χαρακτήρα. Έχοντας υπόψη την αξιολόγηση αυτή, δεν βλέπω πώς

“η φύση του χαρακτήρα του δεν τον καθιστά κατάλληλο για ανέλιξη στους ανώτατους βαθμούς”. Επίσης δεν υπάρχει οποιαδήποτε εξήγηση ή αιτιολογία ως προς το γιατί η φύση του χαρακτήρα του δεν τον καθιστά κατάλληλο για ανέλιξη.

5

Ο αιτητής κρίθηκε ως προακτέος “κατ’ αρχαιότητα” γιατί λήφθηκαν υπόψη, εκτός από τις δύο πειθαρχικές ποινές που αναφέρονται στα πρακτικά του Ανωτάτου Συμβουλίου Κρίσεων Αξιωματικών και τα σχόλια της Έκθεσης Ικανότητας του 1991, τα οποία πάσχουν για τους λόγους που εξήγησα πιο πάνω. Ενόψει του ότι είναι αδύνατο να προσδιοριστεί η βαρύτητα που δόθηκε σ’ αυτά και ο βαθμός που επηρέασαν τα μέλη του Συμβουλίου κατά την κρίση του αιτητή, η επίδικη απόφαση θα πρέπει αναπόφευκτα να οδηγηθεί σε ακύρωση.

10

Ενόψει της κατάληξης αυτής, δεν κρίνω σκόπιμο να ασχοληθώ και με τους άλλους λόγους ακυρότητας.

15

Η προσφυγή επιτυγχάνει. Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

20

*Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται
χωρίς έξοδα.*